

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament en sessió ordinària de dia 16/09/2024, va aprovar entre d'altres l'acord següent:

“Exp. 719/2024-Eajt.

APROVAR INICIALMENT LA DEROGACIÓ DE DETERMINADES ORDENANCES MUNICIPALS, EN COMPLIMENT DEL PLA ANUAL NORMATIU DE L'AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ PER A L'ANY 2024.

Relació de fets

I.- En data 8 d'abril de 2024, el Ple de la Corporació va aprovar definitivament el Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per a l'any 2024 (núm. d'expedient 103/2020/eSEC).

Segons es contempla en aquest acord, l'objectiu estratègic d'aquesta planificació normativa és augmentar la transparència, reforçar la seguretat jurídica, fer predictable l'ordenament jurídic local i posar en valor la normativa municipal, ordenances i reglaments municipals, com un instrument de modernització de l'administració i de servei a la ciutadania.

Amb aquesta finalitat el que es pretén és promoure i facilitar la revisió i l'adequació de la normativa municipal a la legislació vigent i a les exigències de simplificació, bona regulació, modernització i racionalització, millorant la tècnica d'elaboració de les ordenances i dels reglaments i potenciant el coneixement d'aquesta normativa, imposant-se a la vegada l'obligació d'avaluar periòdicament l'aplicació de les normes en vigor, amb l'objecte de comprovar si han complert els objectius perseguits i si el cost i càrregues derivades d'elles estava justificat i adequadament valorat.

Així doncs, els reglaments constitueixen la base per a un bons resultats en el funcionament dels òrgans i dels serveis municipals.

En les Ordenances municipals es plasmen els requisits i condicions de desenvolupament de múltiples activitats que els ciutadans han de realitzar i, quan es regulen els procediments, incideixen tant en els ciutadans -que han de saber quines càrregues administratives assumeixen en cada cas- com en els operadors públics, els quals han d'actuar en el desenvolupament dels procediments que les dites normes regulen.

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

És necessari que el marc jurídic de funcionament de l'administració pública o d'un servei públic en concret, sigui clar, conegut i coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i amb els objectius de l'organització, al servei de la ciutadania.

II.- A mode de resum, a través del el Pla Anual Normatiu aquest Ajuntament pretén:

- Escometre una revisió, simplificació i, si escau, una consolidació normativa dels seus ordenaments jurídics. Per a això s'hauran d'efectuar els corresponents estudis, derogar les normes que hagin quedat obsoletes i determinar, si escau, la necessitat d'introduir modificacions, novetats o proposar l'elaboració d'un text refós, de conformitat amb les previsions constitucionals i legals sobre competència i procediment a seguir, segons el rang de les normes que quedin afectades (Disposició addicional segona de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern). Així, es necessari posar en valor les ordenances i reglaments municipals com a instrument de modernització de l'administració i de servei al ciutadà, de manera que resultin clares, ben conegudes, coherents amb la resta de l'ordenament jurídic i amb els objectius de l'organització i orientades al millor servei de la ciutadania. Des d'aquesta òptica, la norma jurídica municipal ha de guardar una coherència amb la resta de l'ordenament jurídic en el que s'integra (lleis estatals i autonòmiques, conforme al principi de jerarquia normativa), però també han de respondre a les necessitats de l'Administració, des d'una perspectiva global, que exigeix una clara orientació al ciutadà, buscant, per tant, la seva permanent adaptació als canvis que la millora contínua en la prestació de serveis públics exigeix. Els Reglaments constitueixen la base per a uns bons resultats en el funcionament dels òrgans i els serveis municipals. En les Ordenances municipals es plasmen els requisits i condicions de desenvolupament de múltiples activitats que els ciutadans han de realitzar i que, quan es regulen els procediments, incideixen tant en els ciutadans –que han de saber quines càrregues administratives assumeixen en cada cas- com en els operadors públics, que han d'actuar en el desenvolupament dels procediments que dites normes regulen.

- Valorar les repercussions i efectes i sotmetre's de forma escrita al compliment de les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, en la fase d'elaboració i aprovació de les disposicions reglamentàries (art. 7.3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera).

- Valorar en les seves actuacions, l'impacte que puguin provocar en la resta d'administracions públiques, respectar l'exercici legítim de les competències que cada administració tingui atribuïdes i ponderar, en l'exercici de les competències pròpies, la totalitat dels interessos públics implicats (art. 9 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera).

- Establir, per a l'exercici d'activitats pels particulars, les mesures o actes de control menys restrictius i onerosos per a la lliure iniciativa, ajustant-se, en tot cas, als principis d'igualtat de tracte, necessitat i proporcionalitat amb l'objectiu que es persegueix (art. 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local).

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

- Millorar el seu funcionament intern, incrementant l'eficàcia i l'eficiència mitjançant l'ús de les tecnologies de la informació, amb les degudes garanties legals en la realització de les seves funcions i simplificar els procediments administratius i proporcionar oportunitats de participació i major transparència, amb les degudes garanties.

- Clarificar les competències municipals per evitar duplicitats i racionalitzar l'estructura organitzativa de l'administració local, a la vegada que assegurar un control financer i pressupostari rigorós, d'acord amb els principis d'eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera (Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local).

III.- Entre els quadres que figuren integrats dins l'esmentat acord d'aprovació del Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, figuren referenciades les següents ordenances:

Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia de determinades obres menors:

- Darrera publicació: BOPB 08-01-2009; DOGC 03-03-2021.
- Comentaris: Atesa l'antiguitat de l'ordenança es proposa revisar i actualitzar la normativa, o fins i tot valorar amb el servei la derogació de l'ordenança, atesa la seva "no aplicació". Actuació no prioritària.

Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions:

- Aprovació inicial: BOPB 23-10-2001.
- Comentaris: L'Ordenança, aprovada inicialment, es troba actualment desfasada i no s'ajusta a l'ordenament jurídic actual. Actualment, l'ordenança reguladora d'instal·lacions tècniques pròpies dels edificis i construccions en la regulació de les antenes de TV, ràdio, parabòliques, radioaficionats, regula parts d'aquesta ordenança. Tampoc s'ajusta a la següent normativa: Llei 9/2014, de 9 de maig, General de Telecomunicacions; Decret 148/2001, de 29 de maig, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació, i Reial Decret 1066/2001, de 28 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix condicions de protecció del domini públic radioelèctric, restriccions a les emissions radioelèctriques i mesures de protecció sanitària front a emissions radioelèctriques. Es proposa la seva derogació o eliminació, atès que mai va ser aprovada definitivament i, per tant, no va entrar en vigor i no va ser aplicable. Actuació prioritària.

Ordenança per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis:

- Publicacions: BOPB 11-11-2015; DOGC 18-11-2015. Darrera modificació: BOPB 28-04-2016; DOGC 20-05-2016.

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

- **Comentaris:** Expedient en estat de revisió. Aquest tipus d'Ordenances han estat declarades nul·les de ple dret. Sentència nº 723 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, en el marc del Recurs nº 286/2017 que declara la nul·litat de ple dret. A la vista de la més recent corrent doctrinal de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, clara i directament aplicable a la matèria que ens ocupa, podem considerar que, llevat d'eventuals canvis legislatius, tanca finalment els debats sobre les possibilitats reguladores municipals en relació amb els clubs cannàbics, de manera que, per tant, tota regulació municipal (sigui via ordenança sanitària o ambiental, o planejament urbanístic) té totes les opcions de ser anul·lada per la jurisdicció contenciosa administrativa en aplicació de les sentències del Tribunal Suprem 280/2019, de 5 de març; 1577/2020, de 23 de novembre; 1630/2020, de 30 de novembre; 1663/2020, de 3 de desembre; i la més recent 570/2021, de 28 d'abril. Som del parer de proposar al Govern municipal que es procedeixi a la derogació de l'Ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis, per part del Ple municipal, en tant que òrgan municipal competent, i seguint-se el procediment administratiu legalment establert, per tal d'implementar les necessàries garanties jurídiques en el funcionament d'aquesta administració local. Actuació prioritària.

Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin:

- Ple Ajuntament 21-5-1999.
- **Comentaris:** Manca tramitació d'acord amb l'article 49LBRL, en relació amb l'article 178 del DL 2/2003. Defecte formal en la tramitació de l'ordenança, atesa la seva manca de publicació en el Diari Oficial. Manca l'acord d'aprovació definitiva per l'òrgan competent, com a requisit previ de validesa jurídica i la seva executivitat. Manca publicacions en el Butlletí i Diari Oficial. Es proposa revisar i decidir en relació amb la seva actualització o derogació de la norma. Actuació prioritària.

Ordenança sobre la gestió de les runes i residus de la construcció:

- Darrera publicació: BOPB 28-02-2002; DOGC 08-03-2002.
- **Comentaris:** Atesa l'antiguitat de l'ordenança, es proposa revisar i actualitzar conforme a normativa, si escau. Actuació no prioritària.

IV.- Vist l'informe jurídic incorporat a l'expedient, en relació a la proposta de derogació de l'Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

d'obres menors, i de l'Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions, el qual presenta el següent contingut literal:

"INFORME JURÍDIC

Assumpte: Proposta de derogació de l'Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia d'obres menors, i de l'Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions.

En relació a l'assumpte de referència, cal fer les següents CONSIDERACIONS:

PRIMERA.- En data 8 d'abril de 2024, el Ple de la Corporació va aprovar definitivament el Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per a l'any 2024 (núm. d'expedient 103/2020/eSEC).

Entre els quadres que figuren integrats dins l'esmentat acord d'aprovació, figuren referenciades les següents ordenances:

Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia de determinades obres menors:

- **Darrera publicació:** BOPB 08-01-2009; DOGC 03-03-2021.
- **Comentaris:** Atesa l'antiguitat de l'ordenança es proposa revisar i actualitzar la normativa, o fins i tot valorar amb el servei la derogació de l'ordenança, atesa la seva "no aplicació". **Actuació no prioritària.**

Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions:

- **Aprovació inicial:** BOPB 23-10-2001.
- **Comentaris:** L'Ordenança, aprovada inicialment, es troba actualment desfasada i no s'ajusta a l'ordenament jurídic actual. Actualment, l'ordenança reguladora d'instal·lacions tècniques pròpies dels edificis i construccions en la regulació de les antenes de TV, ràdio, parabòliques, radioaficionats, regula parts d'aquesta ordenança. Tampoc s'ajusta a la següent normativa: Llei 9/2014, de 9 de maig, General de Telecomunicacions; Decret 148/2001, de 29 de maig, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació, i Reial Decret 1066/2001, de 28 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix condicions de protecció del domini públic radioelèctric, restriccions a les emissions radioelèctriques i mesures de protecció sanitària front a emissions radioelèctriques. Es proposa la seva derogació o eliminació, atès que mai va ser aprovada definitivament i, per tant, no va entrar en vigor i no va ser aplicable. **Actuació prioritària.**

SEGONA.- Efectivament, tal i com es contempla en els comentaris del referit acord de Ple, l'Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

d'obres menors no es pot considerar que hagués entrat mai en vigor ni que hagi estat aplicable. En el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona núm. 7 de 8 de gener de 2009 es va publicar l'acord de Ple de 15 de desembre de 2008 que l'aprovava inicialment, però només l'acord, no es va publicar el text de l'ordenança; i tampoc hi va haver mai un posterior acord d'aprovació definitiva, ni cap publicació oficial posterior del text íntegre de l'ordenança. Per tant, en realitat es va quedar en el tràmit inicial, sense que mai es fes públic el seu text. A més, des del servei de Llicències tampoc s'aplica aquesta, sinó el marc legal vigent en matèria de comunicacions prèvies i reclamacions responsables.

Pel que fa a l'Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions, i en el mateix sentit que queda recollit als comentaris que sobre aquesta es fa a l'esmentat acord de Ple aprovatori del Pla Anual Normatiu, cal dir que en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona núm. 254 de 23 d'octubre de 2001 es va publicar l'acord del Ple de data 1 d'octubre de 2001 aprovant inicialment l'Ordenança de telecomunicacions que substituïa l'aprovada inicialment pel Ple de 18 d'octubre de 1999, però no es va publicar mai el text d'aquesta nova ordenança, així com tampoc hi va haver mai un acord d'aprovació definitiva. Per tant, no va entrar en vigor, i en conseqüència no va ser aplicable.

Fonaments de dret

1.- Article 4.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (en endavant, LBRL): *"...En su calidad de Administraciones públicas de carácter territorial, y dentro de la esfera de sus competencias, corresponden en todo caso a los municipios, las provincias y las islas: a) Las potestades reglamentarias y de autoorganización..."*.

2.- Article 8.1 a) del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (en endavant, TRLMRL): *"...Com a administracions públiques corresponen als ens locals territorials de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències i en els termes establerts per la legislació de règim local, les potestats següents: a) La reglamentària i la d'autoorganització..."*.

3.- Estan legitimades per aprovar ordenances i reglaments municipals d'acord amb l'article 84.1.a) LBRL: *"...Las Entidades locales podrán intervenir la actividad de los ciudadanos a través de los siguientes medios: a) Ordenanzas y bandos..."*.

4.- En virtut dels articles 22.2.d) LBRL, 52.2.d) TRLMRL i 50.3 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals (aprovat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre; en endavant, ROF), l'òrgan competent per l'aprovació de les ordenances i reglaments és el Ple municipal, que no podrà delegar aquesta atribució en cap altre òrgan.

El mateix règim competencial resultaria aplicable, doncs, respecte a la seva derogació.

5.- El procediment d'aprovació de les ordenances i reglaments locals, o la seva modificació, està previst a l'article 49 LBRL, en relació a l'article 56 del Reial

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les disposicions legals vigents en matèria de Règim Local (TRLR) i l'article 63 i següents del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals (aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny; en endavant, ROAS), segons el qual, primerament, tindrà lloc una aprovació inicial per part del Ple, seguida d'un període no inferior a trenta dies en què aquesta aprovació es sotmetrà a informació pública i audiència als interessats (si s'escau), per tal que es puguin presentar les reclamacions i suggeriments que s'estimin oportuns, havent-se de resoldre totes les reclamacions i suggeriments presentats, tal com afegeix l'article 178 TRLMRL. Finalment, en cas que no es presenti cap reclamació o suggeriment, l'aprovació inicial, fins llavors provisional, s'eleva a definitiva "ope legis".

El mateix procediment resultaria aplicable, doncs, respecte a la seva derogació.

6.- L'article 114 TRLMRL estableix que els acords del Ple de les corporacions locals, per tant també les ordenances i reglaments, s'adopten, per regla general, per majoria simple.

Els acords adoptats per la Corporació han de ser adequadament publicats per tal de garantir el dret dels ciutadans a la informació, tal i com ho disposa l'article 155 TRLMRL.

CONCLUSIONS:

Per tals motius, a la vista de l'exposat en el present informe i en compliment de l'acord del Ple de la Corporació de data 8 d'abril de 2024, pel qual es va aprovar definitivament el Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per a l'any 2024 (núm. d'expedient 103/2020/eSEC), resultaria jurídicament procedent seguir els tràmits legalment establerts per adoptar, per part del Ple de l'Ajuntament en tant que òrgan competent, l'acord de derogació de l'Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia d'obres menors, i de l'Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions.

En els esmentats termes s'emet el present informe, que se sotmet a qualsevol altre criteri millor fonamentat en dret."

V.- Vist l'informe jurídic incorporat a l'expedient, en relació a la proposta de derogació de la vigent Ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis, el qual presenta el següent contingut literal:

"INFORME JURÍDIC

Assumpte: Proposta de derogació de la vigent Ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis.

En relació a l'assumpte de referència, cal fer les següents CONSIDERACIONS:

PRIMERA.- En data 2 de novembre de 2015, el Ple de la Corporació va acordar, entre d'altres, aprovar definitivament **l'Ordenança municipal per a la regulació**

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

especifica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis.

El text íntegre de l'acord i de l'ordenança es va publicar al BOPB de data 11 de novembre de 2015, així com l'anunci corresponent al DOGC de data 24 de novembre de 2015.

Posteriorment, en data 18 de gener de 2016 el Ple municipal va aprovar una modificació específica de l'art. 5 (còmput de distàncies i mesuraments), que es va publicar al BOPB de 28-04-2016 i anunci al DOGC de data 20-05-2016.

Aquesta regulació específica es va efectuar, des de la vessant urbanística, sota l'empara dels arts. 33, 34 i 40 del vigent Pla General d'Ordenació municipal de Vilanova i la Geltrú, d'acord amb les seves definicions de l'Ús Socio-Cultural i l'Ús Col·lectiu, essent dins d'aquestes tipologies on quedaven emmarcats els Locals de clubs i Associacions de cànnabis (podent-se concretar els seus paràmetres reguladors mitjançant ordenança municipal, conforme a l'art. 40 del PGO).

I des del punt de vista de la regulació sectorial, sota l'empara de la **Resolució SLT/32/2015, de 15 de gener (DOGC núm. 6799, de 29-01-2015), del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la qual s'aprovaven determinats criteris en matèria de salut pública per orientar les associacions cannàbiques i els seus clubs socials i les condicions de l'exercici de la seva activitat per als ajuntaments de Catalunya.**

D'acord amb l'exposició de motius de dita Resolució, els clubs socials de cànnabis es consideraven associacions sense ànim de lucre que s'autoproveeixen de cànnabis i en distribueixen entre els seus socis, tots ells majors d'edat, els quals consumeixen aquesta substància en un àmbit privat amb finalitats terapèutiques i/o lúdiques, de manera que es redueixen així els danys sobre la salut associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis. Així, per tal de protegir, promoure i millorar la salut de la ciutadania mitjançant una política orientada a minimitzar els danys del consum del cànnabis i, així mateix, impulsar la deguda informació, educació i prevenció sobre les conseqüències i els efectes perjudicials vinculats al consum d'aquesta substància, l'esmentada Resolució de la Generalitat de Catalunya estableix criteris en matèria de salut pública per orientar les associacions cannàbiques i els seus clubs socials i també establir les condicions de l'exercici de la seva activitat per als ajuntaments de Catalunya.

La referida exposició de motius continuava en el sentit que amb aquests criteris es pretenia impulsar, a través de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, la informació i l'assessorament dels associats per tal de reduir els riscos i els danys vinculats al consum del cànnabis; la formació de les persones encarregades de la dispensació d'aquesta substància amb l'objectiu assenyalat; la detecció precoç, el seguiment i la derivació de determinats consums que generen riscos i/o danys a la salut dels consumidors de la substància; la prohibició del consum d'altres drogues o begudes alcohòliques i la limitació de la venda i consum de tabac i productes del tabac d'acord amb la normativa vigent, per tal de no fomentar el consum del cànnabis i el d'altres substàncies addictives a la vegada; la limitació de la ubicació d'aquests clubs a una distància mínima dels centres sanitaris i dels educatius per tal d'evitar la promoció del consum entre

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

determinats col·lectius especialment vulnerables (col·lectius que, a més de respecte als referits centres sanitaris i educatius, també han de ser objecte de protecció dins l'àmbit dels equipaments esportius del nostre municipi considerant l'important aflluència d'infants i menors dins d'aquest tipus de centres, a criteri raonat d'aquest ajuntament segons els informes emesos al respecte incorporats a l'expedient de la present ordenança); la limitació horària i de tota mena de publicitat de les associacions o dels seus establiments o locals, i també el compliment de les condicions de salubritat dels locals d'acord amb la normativa vigent i el respecte a les normes mediambientals i, especialment, al descans dels veïns.

Els esmentats criteris van ser objecte d'informe favorable del Consell Assessor de Salut Pública, com a òrgan assessor del Departament de Salut sobre aspectes tècnics i científics de la salut pública, adscrit a la Secretaria de Salut Pública, en la sessió plenària de 27 de novembre de 2014; comptaven amb el consens de les federacions representatives dels clubs cannàbics; n'havien estat degudament informades les entitats municipalistes, i havien estat presentats a la Comissió de Salut del Parlament el 6 de novembre de 2014.

Per tot l'exposat, l'Ordenança municipal recull les determinacions aplicables contingudes en el Pla General d'Ordenació de Vilanova i la Geltrú així com els criteris que contempla la Resolució SLT/32/2015, de 15 de gener, abordant, per una banda, la regulació de l'ús de l'activitat objecte de la present ordenança amb la definició de la mateixa, delimitació de l'àmbit afectat; per una altra, l'establiment de distàncies entre locals destinats a la mateixa activitat i entre activitats d'especial sensibilitat i la que és objecte de regulació, així com els paràmetres de càlcul d'aquesta distància; la regulació dels paràmetres tècnics necessaris per a la implantació de la activitat regulada i documentació preceptiva per tal d'exercir l'activitat; i per últim, els criteris de desenvolupament de l'activitat atenent als preceptes reguladors continguts a l'esmentada Resolució SLT/32/2015, de 15 de gener, així com també, en el que fos escaient i aplicable, a la Llei 28/2005, de 26 de desembre de mesures sanitàries enfront el tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament i la publicitat dels productes del tabac, modificada per la Llei 42/2010.

SEGONA.- No obstant això, amb posterioritat a l'aprovació d'aquesta ordenança municipal, **el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar Sentència núm. 950/2016, d'1 de desembre, mitjançant la qual va anul·lar la referida Resolució SLT/32/2015, de 15 de gener**, en considerar que es tractava d'una norma reglamentària sense haver-se ajustat al procediment d'aprovació oportú, tal i com argumenta en el seu Fonament de Dret Tercer:

"TERCER.- Establert l'anterior, la conclusió necessària és l'estimació de la pretensió de nul·litat de la resolució SLT/22/15, deduïda per l'advocat de l'Estat en el seu recurs.

Però, no per les raons d'invasió competencial que aquesta addueix en el seu escrit de demanda, en la consideració de la qual ni tan sols és procedent entrar-hi ara; ja que això requeriria que aquella disposició general reunís els requisits formals legament exigits per a la seva elaboració.

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

Doncs bé, l'examen de l'expedient tramès permet apreciar que l'Administració de la Generalitat no ha ajustat l'elaboració de tal norma reglamentària al procediment legalment disposat per a això, això és, el que preveu en el Títol IV de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Així, a més, ho ha vingut reconèixer la mateixa Administració demandada, quan indica en el seu escrit últim d'al·legacions, formulat a requeriment d'aquest Tribunal, i tractant paradoxalment de defensar la tesi contrària, que " D'altra banda, si atenem a la forma de la resolució recorreguda, resulta que aquesta és l'adient a la seva naturalesa d'acte administratiu emès per l'òrgan que té competències en matèria d'establiment de criteris i directrius en salut pública i en l'àmbit de cooperació i coordinació entre totes les administracions públiques competents en matèria de salut pública. En cap cas es podria afirmar que l'acte incorre en cap vici de vist que la seva tramitació ha estat respectuosa amb la naturalesa i abast que se li ha volgut donar des de l'inici. D'haver estat la intenció de la meua representada aprovar una disposició normativa de caràcter imperatiu, s'hauria dictat per l'òrgan del departament amb habilitació legal per dictar disposicions administratives de caràcter general, en aquest cas, el conseller de Salut, mitjançant una Ordre, d'acord amb l' article 40 de la Llei 3/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i hagués seguit el procediment que preveu el Títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques, de Catalunya. El fet que no s'hagi seguit aquest procediment es un altre indicador, justament, del caràcter abast de què se li volia dotar a l'acte administratiu." (Pàg. 4).

Això ha de comportar necessàriament la nul·litat de ple dret de la resolució objecte de recurs, en aplicació de l'article 62.1. e) de la Llei del règim jurídic i de procediment de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en haver-se dictat prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert."

D'aquesta manera, l'ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànabis **quedava desproveïda del principal marc normatiu sectorial que li donava cobertura.**

TERCERA.- Posteriorment, i amb l'objectiu de dotar aquest tipus d'activitat amb un marc legal adient, el Parlament de la Generalitat de Catalunya va aprovar la **Llei 13/2017, de 6 de juliol, de les associacions de consumidors de cànabis** (DOGC 13/07/2017).

Segons el seu Preàmbul:

"Les oportunitats que ofereix la regulació de l'activitat de les associacions de consumidors de cànabis són importants: en primer lloc, en trenca l'opacitat i la invisibilitat, de manera que permet de conèixer millor la realitat del fenomen i, per tant, d'intervenir amb polítiques eficaces; augmenta el grau de coneixement sobre la substància, i també la formació i la informació dels consumidors; permet d'accedir a la població que n'és consumidora i millorar les polítiques de prevenció i de disminució de danys; facilita prohibir la promoció del consum de la substància; redueix les possibilitats de contacte dels consumidors amb el mercat il·lícit de cànabis i d'altres drogues; introdueix límits a una realitat fins ara sense regulació ni límits

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

clars, la qual cosa permet d'actuar sobre els infractors amb objectivitat i evitant l'actual excés de penalització per part del sistema judicial.

Aquesta llei consta de trenta-vuit articles, que s'estructuren en nou capítols. El primer capítol, de disposicions generals, conté l'objecte, les finalitats, l'àmbit d'aplicació i les definicions; el segon estableix les condicions per a la constitució de les associacions de consumidors de cànnabis; el tercer, sobre les condicions d'ingrés a les associacions, tracta també els drets i deures dels associats; el quart conté les disposicions relatives als llibres de registre que les associacions estan obligades a mantenir; el cinquè tracta sobre la producció i l'emmagatzematge per a l'autoabastament, el transport i la distribució del cànnabis; el sisè conté les disposicions sobre els clubs de consumidors de cànnabis i les limitacions en la publicitat dels establiments; el setè estableix les mesures de control higiènic i sanitari i els programes de gestió de la prevenció de riscos i reducció de danys; el vuitè, la col·laboració amb altres administracions per a l'aplicació d'una política de drogues basada en la prevenció dels riscos i la reducció dels danys associats al consum de cànnabis, i el novè estableix el règim d'infraccions i sancions."

Tot i així, aquesta Llei va ser impugnada pel Govern espanyol davant del Tribunal Constitucional, de tal manera que va acabar essent **anul·lada i declarada inconstitucional per la Sentència TC 100/2018, de 19 de setembre**, per invasió de la competència exclusiva estatal en matèria penal.

Es reproduïxen a continuació, i en la seva integritat, els Fonaments de Dret 3 a 6 en els quals es va basar el Tribunal Constitucional per a anul·lar i declarar inconstitucional la Llei catalana 13/2017, de 6 de juliol, de les associacions de consumidors de cànnabis:

"3. Como ya hemos señalado, este Tribunal se ha enfrentado ya dos veces a leyes autonómicas semejantes a la aquí recurrida.

a) En la STC 144/2017, el Tribunal enjuició la Ley Foral 24/2014, reguladora de los colectivos de usuarios de cannabis en Navarra, cuyo objeto era "establecer las normas generales para la constitución, organización y funcionamiento de los clubes de personas consumidoras de cannabis" (art. 1), para lo cual establecía un régimen jurídico completo de estos "clubes" que "regirán su actividad según lo dispuesto en la Ley Orgánica 1/2002, de 22 de marzo, reguladora del Derecho de Asociación y en esta ley foral" (art. 4).

Ante una impugnación idéntica del Abogado del Estado, la citada STC 144/2017 terminó considerando como título prevalente, de entre todos los invocados en el recurso, el de legislación penal del artículo 149.1.6 CE. El "cannabis no es, en sentido estricto, un fármaco o medicamento, sino una sustancia que, calificada como estupefaciente, contiene elementos o principios activos susceptibles de aplicación terapéutica" (STC 144/2017, FJ 3); por lo tanto, entre los dos títulos competenciales adicionales invocados por el Abogado del Estado (legislación penal y seguridad pública), "es el artículo 149.1.6 CE el que tiene más estrecha relación con la materia que aquí nos ocupa, dada la tipificación penal de determinadas conductas relacionadas con el consumo de drogas y estupefacientes, consideradas contrarias a la salud pública [se refiere al art. 368 del Código penal, que castiga a los que "ejecuten actos de cultivo, elaboración o tráfico, o de otro modo promuevan, favorezcan o faciliten el consumo ilegal de drogas

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

tóxicas, estupefacientes o sustancias psicotrópicas, o las posean con aquellos fines’]. Siendo así que la invasión competencial que se imputa a la Ley Foral 24/2014 recurrida consiste en la regulación de un instrumento (los clubes de cannabis) a través del cual se facilita el abastecimiento, dispensación y consumo de cannabis, aunque estemos ante una normativa autorizadora o habilitante (no represiva, ni punitiva, ni restrictiva de bienes jurídicos en el sentido que es propio de las normas penales y administrativas sancionadoras), se trata de una regulación con incidencia innegable sobre la delimitación del tipo penal correspondiente. Si, en determinados supuestos, las asociaciones de usuarios de cannabis que la norma autonómica contempla pudieran llegar a normalizar actividades que, como la promoción y facilitación del consumo ilegal de estupefacientes, son delictivas, ello supondría que dicha norma, por el solo hecho de permitir y regular tales asociaciones, estaría incidiendo en los tipos penales, cuya definición es de exclusiva competencia estatal y que el legislador autonómico no puede ni alterar, ni concretar, ni delimitar. Aun no tratándose, pues, de una norma penal propiamente dicha, si autorizara comportamientos contemplados en la legislación penal como delictivos, estaría la Ley que nos ocupa menoscabando el ejercicio de la competencia estatal. En definitiva, las consecuencias que, más intensamente en el ámbito penal, puedan derivarse de determinadas actividades de las asociaciones de usuarios de cannabis reguladas en la Ley impugnada, determinan que hayamos de considerar título prevalente en este caso el del artículo 149.1.6 CE” (ibidem). “A mayor abundamiento”, continúa la indicada STC 144/2017, FJ 3, “debe tenerse presente que la consecuencia principal de la Ley impugnada no es otra que el de establecer una cobertura legal para las actividades de consumo de cannabis, invocando el ejercicio legítimo de un derecho fundamental, el de asociación, para así evitar cualquier consecuencia incriminatoria, ya lo sea en vía penal o en la vía administrativa sancionadora”. Y concluye: “En conclusión, hemos de analizar si la Ley Foral 24/2014 tiene cobertura en el título competencial autonómico sobre asociaciones o si invade la competencia exclusiva estatal en materia penal del artículo 149.1.6 CE”.

A continuación, define así la forma de abordar el conflicto: “se ha de dilucidar primero si, como afirma el Abogado del Estado, la Ley Foral 24/2014 realmente regula el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis. Ello, partiendo de la base de que la aprobación de una normativa sobre clubes de cannabis no conlleva per se y necesariamente la regulación del consumo y abastecimiento de esta sustancia, ya que cabe concebir asociaciones o clubes dirigidos a fines relacionados con el cannabis pero distintos de su obtención y consumo (fines informativos, de estudio, debate y similares)” (STC 144/2017, FJ 4). Y en esa tarea, observa que “la Ley Foral 24/2014 no oculta que su finalidad es regular los clubes de cannabis como asociaciones de consumidores de esta sustancia”, prestando especial atención a que la Ley exige que los miembros de estos clubes “deberán ser consumidores habituales de cannabis con anterioridad al inicio de la actividad del club” y “asume que los clubes faciliten el cannabis a sus socios... Todo ello supone pues, ineludiblemente, que se reconoce a los clubes funciones de acopio o adquisición y ulterior distribución de la referida sustancia” (ibidem).

De ello concluye “que la Ley Foral 24/2014 invade la competencia exclusiva estatal en materia de legislación penal, puesto que efectivamente regula, con incidencia sobre el tipo penal definido en la legislación estatal, el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis, en el marco de las asociaciones de usuarios a las que se refiere” (STC 144/2017, FJ 5). Y

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

precisa a continuación, sobre el amparo competencial aducido desde la Comunidad Autónoma: “[l]a competencia autonómica en materia de asociaciones (única invocada en apoyo de la Ley Foral 24/2014) en las Comunidades Autónomas cuyos estatutos se la atribuyen (como es el caso de Navarra) no incluye, desde luego, la legitimación de fines o medios que sean delictivos. En este caso, ya el artículo 22.2 CE dice qué asociaciones son ilegales. Pero, en sentido más amplio, tampoco puede la Ley, por el simple expediente de reconocer asociaciones que se dediquen a determinadas actividades, reducir el ámbito de tipos delictivos, menoscabando la exclusiva competencia estatal y dando cobertura legal a comportamientos delictivos. La competencia en materia de asociaciones, como ya se ha indicado, se refiere a la regulación de su régimen jurídico interno y externo, pero no puede hacerse extensiva a la regulación material del objeto asociativo, cualquiera que éste pueda ser, en cuanto ello implicaría una expansión competencial potencialmente ilimitada, con el correlativo vaciamiento de competencias estatales en ámbitos que, como ya se apuntaba en la STC 173/1998, pueden ser de índole muy diversa. Pues es al Estado al que compete en exclusiva la materia relativa a la legislación penal (art. 149.1.6 CE); título prioritario que no impide la existencia de otros complementarios como son los comprendidos en el artículo 149.1.16 y 29 CE”.

Por todo ello la STC 144/2017 termina declarando la inconstitucionalidad y nulidad de la Ley Foral 24/2014.

b) La segunda ocasión en la que este Tribunal se ha enfrentado a una norma autonómica semejante fue la STC 29/2018, a propósito del art. 83 de la Ley del Parlamento Vasco 1/2016, de 7 de abril, de atención integral de adicciones y drogodependencias. Este precepto remitía a reglamento la regulación “[e]n aras al objetivo de protección de la salud y reducción de daños” de “las entidades —legalmente registradas y sin ánimo de lucro— constituidas por personas mayores de edad consumidoras de cannabis” que “incluirán entre sus objetivos asociativos la colaboración con la Administración, en el cumplimiento efectivo de la normativa vigente, así como en la prevención de las adicciones y en la promoción del consumo responsable del cannabis y otras sustancias”.

A diferencia del caso de la STC 144/2017, en este segundo supuesto se invocaba la competencia autonómica sobre sanidad interior, a lo cual la STC 29/2018, FJ 2 a), respondió que “[l]os representantes autonómicos no tienen razón, sin embargo, en que con la descentralización dispuesta por la Constitución de 1978 las competencias del Estado respecto de los estupefacientes en general y el cannabis en particular se ciñan a las reacciones punitivas (arts. 149.1.6 y 149.1.29 CE), quedando enteramente la atención de estos fenómenos desde la perspectiva de la protección de la salud dentro de la competencia autonómica allí donde se hubiere asumido. Precisamente por el mismo motivo que las políticas de reducción de los daños derivados de la adicción al cannabis pueden encontrar amparo en la competencia autonómica de desarrollo legislativo en el ámbito de la sanidad interior, resulta constitucionalmente admisible que el Estado defina al respecto un mínimo normativo como bases de la sanidad interior ex artículo 149.1.16 CE. Además, la previsión de estas medidas autonómicas solo resultará amparada en el citado artículo 18.1 EAPV cuando, por su contenido, no invada atribuciones estatales que se proyecten sobre ámbitos materiales distintos, como las que han sido consideradas en la STC 144/2017, FJ 3, pues si lo hicieran estarían desbordando el título

competencial autonómico y adentrándose en una materia competencial distinta”.

Acto seguido, y partiendo del aserto de la STC 144/2017, FJ 4, según el cual “la aprobación de una normativa sobre clubes de cannabis no conlleva per se y necesariamente la regulación del consumo y abastecimiento de esta sustancia, ya que cabe concebir asociaciones o clubes dirigidos a fines relacionados con el cannabis pero distintos de su obtención y consumo (fines informativos, de estudio, debate y similares)”, la mencionada STC 29/2018, en su fundamento jurídico 2 b), diferenció dos clases de asociaciones: “no será lo mismo si se trata de asociaciones de consumidores que no tienen más propósito que la participación en la ejecución de fines públicos —en cuyo caso el encuadre y los títulos competenciales implicados serían los referidos en el apartado anterior [sanidad interior]— que si consisten en asociaciones para articular el consumo y cultivo compartido de cannabis a las que adicionalmente se les asigna la cooperación con la política de reducción de daños como objetivo de salud pública, supuesto este segundo en el que, con arreglo a lo resuelto en la STC 144/2017, FJ 4, la norma autonómica estaría regulando el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis, materias cuya disciplina normativa se reserva al Estado, según de qué dimensión se trate, en las cláusulas 6, 16 y 29 del artículo 149.1 CE”.

Examinado el tenor literal del precepto recurrido, la STC 29/2018, concluyó en su fundamento jurídico 3 “que ninguno de los contenidos normativos del precepto recurrido afirma explícitamente que los socios puedan abastecerse de cannabis para su consumo personal a través de la entidad, ni que puedan consumir cannabis dentro de sus locales, ni siquiera, en fin, que los propósitos de la entidad, más allá de la colaboración con la Administración en aras a la protección de la salud y a la reducción de daños, hayan de ser unos u otros (lúdicos, terapéuticos, informativos, de estudio, debate o cualquier otro). Esta circunstancia, que es una diferencia con la Ley Foral 24/2014 sobre la que se ha pronunciado la STC 144/2017, permite el entendimiento en virtud del cual el precepto impugnado no predetermina el tipo de asociación que son las entidades de personas consumidoras de cannabis que regula, limitándose a prever que estas entidades deben cumplir ciertas funciones de colaboración con la Administración sanitaria en aras a los objetivos de protección de la salud y reducción de daños ... Así entendida la norma vasca, su encuadre competencial resulta completamente ajeno a la legislación penal, pero también a la legislación en materia de medicamentos y de seguridad pública, debiendo reconducirse exclusivamente a la materia protección de la salud, ámbito en el que, como se razonó en el fundamento jurídico 2 de esta resolución, juega tanto la competencia estatal sobre las bases de la sanidad interior (art. 149.1.16 CE) como la competencia autonómica de desarrollo de dichas bases asumida por la Comunidad Autónoma del País Vasco en el artículo 18.1 EAPV”.

Y por este motivo terminó desestimando el recurso interpuesto.

4. El contenido de la ley objeto de este recurso, que ha quedado resumido en el precedente fundamento jurídico 2, la aproxima a la Ley Foral 24/2014 declarada inconstitucional y nula en la STC 144/2017, y la separa del precepto de la Ley vasca examinado en la STC 29/2018. Efectivamente, a diferencia de este segundo supuesto, la Ley catalana objeto de este recurso no solo contiene un régimen jurídico completo y acabado de las “asociaciones de consumidores de cannabis”, sino que este régimen jurídico está además directamente dirigido a “articular el consumo y cultivo

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

compartido de cannabis” o “el consumo, abastecimiento y dispensación” de esta sustancia “cuya disciplina normativa se reserva el Estado” [segundo tipo de asociaciones de las mencionadas en la STC 29/2018, FJ 2 b)]. Al igual que la Ley Foral 24/2014 anulada en la STC 144/2017, la Ley catalana objeto de este recurso “reconoce a los clubes [las denominadas en la Ley catalana “asociaciones de consumidores de cannabis”] funciones de acopio o adquisición y ulterior distribución” de cannabis (STC 144/2017, FJ 4).

Así resulta en particular de su artículo 4 a), que define las asociaciones de consumidores de cannabis como “las asociaciones sin ánimo de lucro, legalmente constituidas, que se autoabastecen y distribuyen cannabis entre sus asociados, todos ellos mayores de edad, los cuales consumen esta sustancia en un ámbito privado, ya sea con finalidad lúdica o terapéutica, reduciendo así los daños sociales y sobre la salud asociados al mercado clandestino y a determinados usos del cannabis”. El apartado d) del mismo precepto aclara que por “autoabastecimiento” se entiende “las actuaciones que lleva a cabo una asociación de consumidores de cannabis destinadas a la producción mediante el cultivo y el procesamiento del cannabis, al transporte y a la distribución del cannabis de forma exclusiva para el consumo individual e intransferible de sus asociados y siempre dentro del ámbito de la asociación”. También resulta del artículo 7 a), que prevé como contenido “mínimo” de los estatutos de estas asociaciones el siguiente objetivo específico: “El autoabastecimiento y la distribución de cannabis entre los asociados para el consumo privado”. Y del artículo 17 que regula los libros “de producción”, “de transporte” y “de distribución” para documentar todas estas actividades (los requisitos para el ejercicio de estas actividades se desarrollan en los arts. 18, 19 y 20).

Los “clubes de consumidores de cannabis” incurrir en esta misma invasión competencial, pues se definen como un “espacio de ámbito privado gestionado por una asociación de consumidores de cannabis, que reúne las condiciones idóneas para el consumo de cannabis por parte de sus miembros y donde se lleva a cabo principalmente esta actividad” [art. 4 c)]. Aunque esta definición inicial incluye solamente el consumo, la posterior regulación de los clubes incluye la de “distribución” (arts. 21.2 y 22.1). De modo que no son más que el lugar destinado a que los miembros de la asociación distribuyan o consuman cannabis legalmente, produciéndose así la misma incidencia en el tipo penal que en el caso de la asociación stricto sensu.

5. De acuerdo con la doctrina de las SSTC 144/2017 (FJ 5) y STC 29/2018 [FJ 2 a)], las competencias autonómicas en materia de asociaciones del artículo 118 del Estatuto de Autonomía de Cataluña (EAC) o de protección de la salud del art. 162.3 b) EAC no amparan una norma como la recurrida que “regula, con incidencia sobre el tipo penal definido en la legislación estatal, el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis, en el marco de las asociaciones de usuarios a las que se refiere” (STC 144/2017, FJ 5). Y la misma conclusión, por identidad de razón, debe alcanzarse ahora respecto del tercer título competencial invocado desde la Comunidad Autónoma y no examinado en esas Sentencias anteriores: consumo y protección de los consumidores y usuarios (art. 123 EAC). De la misma manera que hemos razonado en los precedentes citados, los actos de la Comunidad Autónoma solo resultarán amparados en el citado título “cuando, por su contenido, no invada[n] atribuciones estatales que se proyecten sobre ámbitos materiales distintos”, como la legislación penal competencia exclusiva del Estado ex art. 149.1.6 CE, “pues si lo hicieran

estarían desbordando el título competencial autonómico y adentrándose en una materia competencial distinta” [STC 29/2018, FJ 2 a)].

6. Como consecuencia de todo lo anterior, debe declararse inconstitucional y nula la Ley del Parlamento de Cataluña 13/2017, de 6 de julio, de las asociaciones de consumidores de cannabis. Y al igual que en el caso de la STC 144/2017, FJ 5, este efecto debe extenderse a toda la Ley, al afectar a las normas principales que justifican y dan sentido a la regulación unitaria que la misma establece.”

En conseqüència, a partir del moment en que aquesta Llei va quedar anul·lada i declarada inconstitucional per part del Tribunal Constitucional, i considerant que **des d'aleshores no s'ha tornat a aprovar cap Llei específica que reguli els locals i les associacions de consumidors de cànnabis**, la nostra Ordenança municipal es troba en l'actualitat completament desproveïda del necessari marc legal que li doni cobertura.

En tal sentit, cal posar èmfasi en el fet que els reglaments i ordenances municipals s'aproven en desplegament de les lleis i del marc legal en el seu conjunt (reglaments que desenvolupen dites lleis, etc.) que així ho possibilita, en tractar-se de disposicions administratives de rang inferior a la Llei, que és elaborada per les entitats locals dins de les seves competències i potestat reglamentària (article 4.1 a) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Règim Local, LBRL).

QUARTA.- La regulació de les associacions promotores del consum de cànnabis, com la de qualsevol altre tipus d'associació, no correspon a les competències municipals. Per tant, un ajuntament no pot regular aspectes com les condicions per esdevenir soci (edat, necessitat d'aval, carència per adquirir la condició de soci de ple dret, etcètera) o en general el règim de funcionament intern de l'associació.

Òbviament, tampoc podrà ordenar el cessament de les activitats de l'associació o la seva dissolució en cas de detectar el desenvolupament d'activitats il·legals per part d'aquesta. En tot cas, les competències municipals s'haurien de focalitzar en tot moment en els establiments on aquestes associacions duen a terme les seves activitats, és a dir en els clubs cannàbics, però no en l'existència o el funcionament de l'associació.

No obstant això, fins i tot en aquest aspectes relacionats amb el funcionament d'aquest tipus de locals les regulacions municipals han estat en aquests darrers anys objecte d'impugnacions generalitzades, bé sigui per part de l'Advocacia de l'Estat que al·lega el seu caràcter permissiu amb el desenvolupament de l'activitat de club cannàbic, o bé per part de les associacions cannàbiques que al·leguen, en sentit contrari, les restriccions imposades al desenvolupament de l'activitat.

Per exemple, destaca el cas de la Ordenanza municipal reguladora de la ubicació de clubs socials de cannabis de l'Ajuntament de Donostia-San Sebastián, perquè una sentència del TSJ País Basc favorable a l'ordenança va donar lloc, després de la seva impugnació en recurs de cassació per part de l'Advocacia de l'Estat, a la **Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem 280/2019 de 5 de març**, en la qual s'establia una **doctrina clara i directament aplicable** a la matèria que ens ocupa i que podem

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

considerar que, llevat d'eventuals canvis legislatius, **tanca finalment els debats sobre les possibilitats reguladores municipals en relació amb els clubs cannàbics.**

En aquesta sentència, el Tribunal Suprem es pronuncia en els termes següents:

“Si bien nada cabría objetar a la competencia del Ayuntamiento para regular desde una perspectiva urbanística y ambiental una actividad que sin discusión merece el calificativo de lícita, sí cabe cuestionar esa competencia cuando esa actividad no siempre y sí solo bajo determinadas condiciones puede considerarse atípica desde la óptica del derecho penal, materia reservada al Estado en el artículo 149.1.6 de la Constitución.

[...]

Pues bien, la indeterminación, con la consiguiente necesidad de estar al caso concreto, de si un club social de cannabis es o no ilícito penalmente, impide considerar competente a un Ayuntamiento para regular, aunque solo sea desde la óptica urbanística y ambiental, los clubs de cannabis, en cuanto esa regulación, aun cuando fuera estrictamente urbanística y ambiental, tiene una incidencia innegable sobre la delimitación del tipo penal, en cuanto puede llevar al error de la atipicidad absoluta de la actividad desarrollada por los clubs sociales de cannabis”.

A la vista d'aquesta sentència del Tribunal Suprem, que entenem va voler tancar amb contundència la porta a la regulació municipal dels clubs cannàbics, el **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya** està emetent les consideracions següents en les seves sentències, com per exemple són les relatives al **Pla especial urbanístic per a l'ordenació territorial dels Clubs i Associacions de Consumidors de Cànnabis a la ciutat de Barcelona**, aprovat definitivament el 27 de maig de 2016 (BOPB 10/06/2016), i que ha afrontat nombrosos litigis judicials:

“En el presente caso por más eufemismos y silencios que se pongan de manifiesto, resulta hasta evidente que nos hallamos en el halo de una ordenación que esencial e inescindiblemente trata de alcanzar y dar cobertura a una actividad de obtención y de consumo de cannabis y hasta otros derivados o elementos como con nitidez late en toda la motivación y regulación que se ofrece y así igualmente se destaca en la finalidad y objetivos de la asociación que constituye la parte actora.

Las invocaciones a derecho de asociación, clubs sociales privados, derecho a la salud pública, casa o centro de reunión o de difusión de la cultura, para consumo particular, el paisaje, la ordenación del territorio, la sostenibilidad medioambiental, entre otras ideas que simplemente se lanzan como simples alegatos, no pueden ocultar que de lo que efectivamente se trata es de mantener esas actividades de obtención y consumo de cannabis de forma colectiva e intensiva buscando un a modo de equilibrio con los problemas vecinales que se exponen a renglón seguido, como ya se ha expuesto, por aquellos que se ven en la tesitura de soportar, ni más ni menos, la resultancia de una actividad que a las presentes alturas y con apoyo en la prueba pericial practicada no deja duda alguna de su incidencia y incisiva afección y para terceros, cuanto menos, a la calidad el aire, a olores y a ruidos y en su caso a la salud en la más variada riqueza de matices de todos los colectivos y a no dudarlo de los más sensibles -público en general, personas de la tercera edad y menores, por seguir los dictados de la misma memoria del instrumento impugnado.-

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

Este tribunal ya en este punto no tiene duda alguna en razón a que como tal disposición de planeamiento urbanístico y de naturaleza reglamentaria le es y le debe ser aplicable la doctrina del Tribunal Constitucional ya expuesta por invasión de la competencia exclusiva estatal en materia de legislación penal, puesto que efectivamente se forzaría una regulación, con incidencia sobre el tipo penal definido en la legislación estatal, el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis, en el marco de las asociaciones de usuarios a las que innegablemente se refiere.

Desde ese planteamiento los esfuerzos que se han hecho por la administración municipal para tratar de lograr una normativa reglamentaria de la naturaleza expuesta, para lograr alcanzar un feliz fin de cobertura legal para ese consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis y las demás sustancias a que se ha hecho referencia y por más énfasis que se haga en los límites o disposiciones de distancia y otras condiciones, resulta infructuoso y vedado por razones competenciales y más todavía si se trata de enmascarar infructuosamente el supuesto en otros ordenamientos sectoriales que se forzarían sin el debido ajuste a derecho y que solo podrían orbitar en una dirección que abocaría inevitablemente a la inconstitucionalidad que se ha expuesto.

Ahora bien, ese discurso jurídico que hubiera sido posible en otro proceso con otras partes actoras solo cabe considerarlo como "obiter dicta" ahora en la medida que las tesis enfrentadas entre la parte actora y la parte demandada no permiten examinar el caso desde la íntegra nulidad de la figura de planeamiento urbanístico impugnada y en esas perspectivas, sino solo a partir de la pretendida nulidad de la Normativa en los términos ya expuestos e inclusive tratando de buscar una mayor implantación de las actividades referidas.

Con ello no se quiere decir otra cosa que, de un lado, la nulidad de la Disposición Adicional, en cuanto posibilitan esa actividad en todo caso en los supuestos de su razón ya debe estimarse en la perspectiva de incurrir en invasión de la competencia exclusiva estatal en materia de legislación penal, puesto que efectivamente y como se ha dicho se forzaría una regulación, con incidencia sobre el tipo penal definido en la legislación estatal, el consumo, abastecimiento y dispensación de cannabis, en el marco de las asociaciones de usuarios a las que innegablemente se refiere."

(Sentència TSJ Catalunya 311/2019, de 8 d'abril)

I en sentències posteriors, després de recollir a les seves consideracions la sentència indicada, el Tribunal expressa més sintetitzadament i a tall de resum el següent:

"En todo caso con la nulidad que se estima [de determinats articles] en modo alguno se trata de establecer, como debe resultar obvio, un ámbito de procedencia de la actividad que se presenta siempre y en todo caso, ni se prejuzga que en sede de ordenación ambiental, en su caso igualmente en sede de titulación ambiental, resultase procedente establecer, salvadas las garantías y procedimientos de rigor, la ordenación correspondiente, y resolver o determinar, en su caso, las impugnaciones de su razón o/y las medidas correctoras de rigor en atención a los efectos que procedan en garantía de intereses jurídicos públicos y de terceros tan sensibles como los que laten en el caso."

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

(Sentència TSJ Catalunya 753/2019, de 29 de juliol, entre moltes d'altres)

CINQUENA.- Tal i com hem vist, la jurisprudència més recent del Tribunal Suprem ha reduït pràcticament a zero tant les possibilitats d'actuació de les associacions cannábiques dins dels marges de la legalitat (**Sentència de la Sala Penal del TS 484/2015, de 7 de setembre**, la qual va tancar de manera pràcticament definitiva la porta a la possibilitat que les associacions cannábiques puguin dur a terme les seves activitats tradicionals de cultiu i proveïment de cànnabis entre els seus associats), com les possibilitats de les administracions públiques per regular l'activitat dels clubs cannábics (**Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del TS 280/2019, de 5 de març**, abans assenyalada).

Tal i com expressava la **Sentència del TS 484/2015**, *"la actividad desarrollada por los conocidos como clubs sociales de cannabis, asociaciones, grupos organizados o similares no será constitutiva de delito cuando consista en proporcionar información; elaborar o difundir estudios; realizar propuestas; expresar de cualquier forma opiniones sobre la materia; promover tertulias o reuniones o seminarios sobre esas cuestiones"*.

Més enllà d'aquestes possibilitats, doncs, l'activitat dels clubs cannábics és susceptible de ser considerada delictiva i, per tant, **tota regulació municipal (sigui via ordenança sanitària o ambiental, o planejament urbanístic) té totes les opcions de ser anul·lada per la jurisdicció contenciosa administrativa en aplicació de la Sentència 280/2019**.

Molt recentment, el Tribunal Suprem ha dictat una nova Sentència, la **STS 570/2021, de 28 d'abril**, en recurs 7323/2019, sobre l'esmentat **Pla Especial per a l'ordenació dels clubs i associacions de consumidors de cànnabis de Barcelona**, el qual ha anul·lat parcialment per invasió de la competència en matèria de medi ambient i de l'exclusiva competència estatal en matèria de legislació penal.

En aquesta sentència, el Tribunal Suprem resol el recurs de cassació interposat contra la sentència de 17 de juny de 2019 dictada per la Sala del Contenciós-Administratiu de Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per la qual s'estima parcialment el recurs contenciós interposat contra l'Associació Ganjah Club Granollers contra l'Acord de 27 de maig de 2016 del Plenari de Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona pel qual es va aprovar definitivament el "Pla Especial urbanístic per a l'ordenació territorial dels Clubs i Associacions de Consumidors de cànnabis a la ciutat de Barcelona", **declarant la nul·litat de la normativa urbanística en la seva disposició addicional, que recull el règim de comunicació prèvia a l'inici de l'activitat**.

La qüestió plantejada en el recurs, que presenta interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència, consisteix a determinar: "si és possible que un pla urbanístic, pel seu propi contingut, pugui envair la competència exclusiva estatal en matèria de legislació penal."

El Tribunal recorda que la qüestió que se suscita en la interlocutòria d'admissió d'aquest recurs de cassació ja ha estat examinada per aquesta Sala en altres

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

recursos que, tot i que referits a la impugnació d'altres preceptes del mateix pla especial i altres Ordenances municipals, **responen al mateix contingut substantiu i controvèrsia jurídica, i que van ser resolts per sentències: 280/2019, de 5 de març, 1577/2020, de 23 de novembre, 1630/2020, de 30 de novembre i 1663/2020, de 3 de desembre.**

Tenint en compte aquests pronunciaments, el Tribunal Suprem respon a la qüestió d'interès cassacional objectiu en els següents termes: ***"la indeterminació, amb la consegüent necessitat d'estar a el cas concret, de si un club social de cànnabis és o no il·lícit penalment, impedeix considerar competent a un Ajuntament, per regular, ni que sigui des de l'òptica urbanística i ambiental, els clubs de cànnabis, quant aquesta regulació, encara que sigui estrictament urbanística i ambiental, té una incidència innegable sobre la delimitació del tipus penal, ja que pot portar a l'error de l'atipicitat absoluta de l'activitat desenvolupada pels clubs socials de cànnabis"***.

CONCLUSIONS:

Atenent que la nostra Ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis es troba en l'actualitat completament desproveïda del necessari marc legal que li doni cobertura, primer per la Sentència núm. 950/2016, d'1 de desembre, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que va anul·lar la Resolució SLT/32/2015, de 15 de gener, del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la qual s'aprovaven determinats criteris en matèria de salut pública per orientar les associacions cannàbiques i els seus clubs socials i les condicions de l'exercici de la seva activitat per als ajuntaments de Catalunya, la qual va servir de base principal per a l'elaboració de l'esmentada Ordenança municipal; i després per la Sentència del Tribunal Constitucional 100/2018, de 19 de setembre, que va anul·lar i declarar inconstitucional la Llei del Parlament de Catalunya 13/2017, de 6 de juliol, de les associacions de consumidors de cànnabis, per invasió de la competència exclusiva estatal en matèria penal.

Considerant que els reglaments i ordenances municipals s'aproven en desplegament de les lleis i del marc legal en el seu conjunt (reglaments que desenvolupen dites lleis, etc.) que així ho possibilita, en tractar-se de disposicions administratives de rang inferior a la Llei, que és elaborada per les entitats locals dins de les seves competències i potestat reglamentària (article 4.1 a) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Règim Local, LBRL).

A la vista de la més recent corrent doctrinal de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, clara i directament aplicable a la matèria que ens ocupa, i que podem considerar que, llevat d'eventuals canvis legislatius, tanca finalment els debats sobre les possibilitats reguladores municipals en relació amb els clubs cannàbics, de manera que, per tant, tota regulació municipal (sigui via ordenança sanitària o ambiental, o planejament urbanístic) té totes les opcions de ser anul·lada per la jurisdicció contenciosa administrativa en aplicació de les sentències del Tribunal Suprem 280/2019, de 5 de març;

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

1577/2020, de 23 de novembre; 1630/2020, de 30 de novembre; 1663/2020, de 3 de desembre; i la més recent 570/2021, de 28 d'abril.

Per tot l'exposat, els sotasignants són del parer de proposar al Govern municipal que es procedeixi a la **derogació de l'Ordenança municipal per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis**, per part del Ple municipal, en tant que òrgan municipal competent, i seguint-se el procediment administratiu legalment establert, en ares a implementar les necessàries garanties jurídiques en el funcionament d'aquesta administració local.

Així mateix, mentre estiguin en funcionament i sota la seva exclusiva responsabilitat, **els locals de cànnabis actualment existents** hauran de complir amb tota aquella normativa tècnica sectorial aplicable, així com tenir present tota la doctrina jurisprudencial que els hi sigui d'aplicació: **el seu correcte i adequat desenvolupament serà sota l'exclusiva responsabilitat dels mateixos, havent de complir en tot moment amb el règim jurídic aplicable i la totalitat dels requisits legals i normatius vigents que li siguin d'aplicació**. Aquesta administració podrà requerir en qualsevol moment que s'aporti la documentació que acrediti el compliment dels esmentats requisits i l'interessat haurà d'aportar-la. I d'igual manera també tinguin present, en això que sigui escaient, el marc normatiu en matèria de drogues tòxiques, estupefaents i substàncies psicotròpiques establert a l'**article 368 del Codi Penal i a l'article 36, epígrafs 16è, 18è i 19è de la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de Protecció de la Seguretat Ciutadana (LOPSC)**, així com el contingut de la **Instrucció 2/2013, de 5 d'agost, del Fiscal General de l'Estat**, sobre algunes qüestions relatives a associacions promotores del consum de cànnabis, i la **doctrina reiterada del Tribunal Suprem sobre la necessària concurrència de les circumstàncies i requisits necessaris per a considerar l'existència d'atipicitat de l'autoconsum i del consum compartit i cultiu compartit**: SSTS 484/2015, de 7 de setembre; 360/2015, de 10 de juny; 1102/2003, de 23 de juliol; 850/2013, de 4 de novembre; o 1014/2013, de 12 de desembre, entre d'altres. Tal i com expressava la referida **Sentència del TS 484/2015**, *"la actividad desarrollada por los conocidos como clubs sociales de cannabis, asociaciones, grupos organizados o similares no será constitutiva de delito cuando consista en proporcionar información; elaborar o difundir estudios; realizar propuestas; expresar de cualquier forma opiniones sobre la materia; promover tertulias o reuniones o seminarios sobre esas cuestiones"*.

Aquest advertiment exprés serà degudament comunicat als locals de cànnabis actualment existents en el nostre municipi així com a les forces i cossos de seguretat competents, en el moment procedimental oportú.

En els esmentats termes s'emet el present informe, que se sotmet a qualsevol altre criteri millor fonamentat en dret."

VI.- Vist l'informe del Coordinador de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Serveis Urbans incorporat a l'expedient, en relació a la proposta de derogació de l'Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin; i de l'Ordenança

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

municipal sobre la gestió de les runes i residus de la construcció, el qual presenta el següent contingut literal:

“INFORME

Assumpte: Proposta de derogació de l'Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin; i de l'Ordenança municipal sobre la gestió de les runes i residus de la construcció.

Relació de fets

1.- En data 8 d'abril de 2024, el Ple de la Corporació va aprovar definitivament el Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per a l'any 2024 (núm. d'expedient 103/2020/eSEC).

2.- Entre els quadres que figuren integrats dins l'esmentat acord d'aprovació, figuren referenciades les següents:

Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin

Referències: Aprovada pel Ple de l'Ajuntament en data 21-5-1999

La present Ordenança manca de la tramitació d'acord amb l'article 49LBRL, en relació amb l'article 178 del DL 2/2003. Disposa d'un defecte formal en la tramitació de l'ordenança, atesa la seva manca de publicació en el Diari Oficial.

Tanmateix, manca l'acord d'aprovació definitiva per l'òrgan competent, com a requisit previ de validesa jurídica i la seva executivitat. De la mateixa manera, manca les publicacions en el Butlletí i Diari Oficial.

Dins el registre d'ordenances i reglaments municipals vigents fins l'actualitat, depenent del servei d'assessoria jurídica de la Secretaria General, la present ordenança està adscrita al departament de Medi Ambient.

A l'Ordenança municipal de gestió de residus de neteja viària de Vilanova i la Geltrú, publicada al BOPB en data 24-03-2022, en el seu Capítol 10. “Disposicions específiques per la deixalleria fixa i la deixalleria”, es fa referència als residus admissibles. En aquest cas, en l'article 44 estipula que els residus sanitaris no són residus admissibles per aquest servei. Tot i això, al Capítol 1 “Disposicions generals del servei de recollida de residus municipals”, en el seu article 10 punt 6, ja es deriva la gestió i el tractament dels residus sanitaris mitjançant el anomenats Punts SIGRE ubicats a les farmàcies i de servei gratuït.

Ordenança municipal sobre la gestió de les runes i residus de la construcció

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

Referències: Publicació al BOPB en data 28-02-2002 i publicació al DOGC en data 8-03-2002

Dins el registre d'ordenances i reglaments municipals vigents fins l'actualitat, depenent del servei d'assessoria jurídica de la Secretaria General, la present ordenança està adscrita al departament d'Espai Públic.

A l'Ordenança municipal de gestió de residus de neteja viària de Vilanova i la Geltrú, publicada al BOPB en data 24-03-2022, en el seu Capítol 11. "Disposicions específiques de la recollida, transport i abocament de terres i runes", es fa referència a la gestió de les runes en obres. En aquest sentit, les disposicions recollides a l'Ordenança municipal sobre la gestió de les runes i residus de la construcció, en referència al transport, abocaments, mitjans de contenització, deposició, lliurament i llicències; ja queden incloses en aquesta.

Conclusions

Per tot l'exposat a la relació de fets del present informe, proposo seguir els tràmits legalment establerts per adoptar, per part del Ple de l'Ajuntament en tant que òrgan competent, l'acord de derogació de l'Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin, i de l'Ordenança municipal sobre la gestió de les runes i residus de la construcció.

Aquest és el criteri d'aquest informant, a data de signatura electrònica, que es sotmet a qualsevol altre millor fonamentat en dret. No obstant això, la Corporació decidirà el que estimi més oportú."

Fonaments de dret

1.- Article 4.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (en endavant, LBRL): "...En su calidad de Administraciones públicas de carácter territorial, y dentro de la esfera de sus competencias, corresponden en todo caso a los municipios, las provincias y las islas: a) Las potestades reglamentarias y de autoorganización..."

2.- Article 8.1 a) del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (en endavant, TRLMRL): "...Com a administracions públiques corresponen als ens locals territorials de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències i en els termes establerts per la legislació de règim local, les potestats següents: a) La reglamentària i la d'autoorganització..."

3.- Estan legitimades per aprovar ordenances i reglaments municipals d'acord amb l'article 84.1.a) LBRL: "...Las Entidades locales podrán intervenir la actividad de los ciudadanos a través de los siguientes medios: a) Ordenanzas y bandos..."

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

4.- En virtut dels articles 22.2.d) LBRL, 52.2.d) TRLMRL i 50.3 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals (aprobat per Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre; en endavant, ROF), l'òrgan competent per l'aprovació de les ordenances i reglaments és el Ple municipal, que no podrà delegar aquesta atribució en cap altre òrgan.

El mateix règim competencial resultaria aplicable, doncs, respecte a la seva derogació.

5.- El procediment d'aprovació de les ordenances i reglaments locals, o la seva modificació, està previst a l'article 49 LBRL, en relació a l'article 56 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les disposicions legals vigents en matèria de Règim Local (TRLRHL) i l'article 63 i següents del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals (aprobat per Decret 179/1995, de 13 de juny; en endavant, ROAS), segons el qual, primerament, tindrà lloc una aprovació inicial per part del Ple, seguida d'un període no inferior a trenta dies en què aquesta aprovació es sotmetrà a informació pública i audiència als interessats (si s'escau), per tal que es puguin presentar les reclamacions i suggeriments que s'estimin oportuns, havent-se de resoldre totes les reclamacions i suggeriments presentats, tal com afegeix l'article 178 TRLMRL. Finalment, en cas que no es presenti cap reclamació o suggeriment, l'aprovació inicial, fins llavors provisional, s'eleva a definitiva "ope legis".

El mateix procediment resultaria aplicable, doncs, respecte a la seva derogació.

6.- L'article 114 TRLMRL estableix que els acords del Ple de les corporacions locals, per tant també les ordenances i reglaments, s'adopten, per regla general, per majoria simple.

Els acords adoptats per la Corporació han de ser adequadament publicats per tal de garantir el dret dels ciutadans a la informació, tal i com ho disposa l'article 155 TRLMRL.

ACORD:

PRIMER.- Aprovar inicialment la derogació de les següents ordenances municipals, en compliment del Pla Anual Normatiu de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú per a l'any 2024, aprovat per acord de Ple de data 8 d'abril de 2024, i de conformitat amb els informes justificatius que figuren incorporats a l'expedient i ressenyats a la part expositiva del present acord:

- Ordenança reguladora del procediment de comunicació prèvia de determinades obres menors.
- Ordenança sobre regulació d'infraestructures de telecomunicacions.
- Ordenança per a la regulació específica de les condicions tècniques i d'emplaçament dels locals de clubs i associacions de cànnabis.
- Ordenança sobre la recollida i tractament dels residus sanitaris procedents dels centres hospitalaris, mèdics i farmacèutics que en produeixin.
- Ordenança sobre la gestió de les runes i residus de la construcció.

Aquest és un document electrònic emès per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú. La seva autenticitat es pot comprovar en la següent adreça d'internet: <https://aoberta.vilanova.cat/validacio>

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Secretaria General

SEGON.- Sotmetre a informació pública el present acord de derogació pel termini mínim de trenta (30) dies, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i al tauler d'edictes de l'Ajuntament.

El termini d'informació pública començarà a comptar des del dia de la publicació de l'anunci al BOPB.

TERCER.- Disposar que en el supòsit que no es presentin reclamacions o al·legacions, s'entendrà definitivament aprovat l'acord de derogació de les referides ordenances municipals, un cop transcorregut el termini d'informació pública, sense cap tràmit ulterior (art. 65.1 ROAS). En cas contrari, caldrà adoptar un acord exprés pel Ple de l'Ajuntament, per aprovar definitivament la derogació de les esmentades ordenances municipals.

Un cop aprovada definitivament la derogació de les referides ordenances municipals, l'acord de derogació es publicarà de la forma següent:

- a) Al tauler d'edictes i al BOP: el text dels acords plenaris adoptats.
- b) Al DOGC: la referència del BOP on s'hagi fet la publicació municipal anteriorment esmentada.

QUART. Peu de recurs.

Contra aquest acte de tràmit, que no exhaureix la via administrativa, en trobar-se pendent de la seva aprovació definitiva, no procedeix interposar cap recurs, sens perjudici de la possibilitat d'interposar posteriorment els recursos corresponents contra l'acord d'aprovació definitiva."

Signat a Vilanova i la Geltrú,
25/09/2024 19:15:04

Signat a Vilanova i la Geltrú,
26/09/2024 14:13:01